

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 525/2018 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om mervärdesskatt på tandtekniska arbeten

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 525/2018 rd undertecknat av riksdagsledamot Päivi Räsänen /kd m.fl.:

Anser regeringen att Finland har implementerat direktivet om mervärdesskatt i tillräcklig grad och instämmer regeringen med uppfattningen om att bettskenor ska vara fria från mervärdesskatt?

Som svar på detta spørgsmål framför jag följande:

Skattegrunden för mervärdesskatten som tillämpas i Finland och som är bindande för Finland fastställs i direktivet om ett gemensamt system för mervärdesskatt (2006/112/EG). I artikel 132 i direktivet föreskrivs om skattefria hälso- och sjukvårdstjänster. En medlemsstat bestämmer förutsättningarna för skattefriheten noggrannare i enlighet med direktivets mål. Skattefria enligt specialitetsbestämmelsen i artikel 132.1 e är tjänster som tandtekniker tillhandahåller under sin yrkesutövning samt tandproteser som tillhandahålls av tandläkare och tandtekniker. I direktivet särskiljs försäljning av varor och tjänster från varandra. I fråga om varor befrias från skatt i nämnda stycke e endast tandproteser.

Enligt 34 § i mervärdesskattelagen (1501/1993) betalas inte skatt på försäljning av hälso- och sjukvårdstjänster. Enligt 35 § i mervärdesskattelagen avses med hälso- och sjukvårdstjänster åtgärder för att bestämma en människas hälsotillstånd samt funktions- och arbetsförmåga eller för att återställa eller upprätthålla hans eller hennes hälsa samt funktions- och arbetsförmåga, om det är fråga om sådana situationer som nämns i 1 och 2 punkten i nämnda paragraf. Paragrafens punkt 1 gäller vård vid en verksamhetsenhet för hälso- och sjukvård som upprätthålls av staten eller kommunen eller vård som avses i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/90). Paragrafens punkt 2 gäller vård som ges av en sådan yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården som bedriver sin verksamhet med stöd av lagstadgad rätt eller som enligt lag är registrerad.

Vid tillhandahållande av bettskenor är det ur mervärdesskattesynpunkt fråga om försäljning av en vara. Om tandteknikern i samband med tillhandahållande av en vara utför vårdingrepp, är skattefriheten som avses i 35 § punkt 2 i mervärdesskattelagen tillämplig på tandteknikerns tillhandahållna tjänster.

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 525/2018 rd

Försäljning av varor med anknytning till hälso- och sjukvård är i huvudsak belagd med medvärdesskatt. Enligt 34 § 2 mom. i mervärdesskattelagen betalas skatt emellertid inte då den som bedriver vårdverksamhet i samband med yrkesutövningen tillhandahåller varor som sedvanligt ingår i vården. I 36 § punkt 3 i mervärdesskattelagen ingår en specialitetsbestämmelse enligt vilken skatt inte betalas på tandproteser som säljs av tandläkare, tandtekniker och specialtandtekniker samt tandtekniska arbeten på dessa.

Tandtekniska varor, såsom bettskenor, tillverkas enligt tandläkarens anvisningar för respektive patients individuella behov. Tandproteser som tillverkats som en tandteknikers arbetsprestation är enligt unionsrätten skattefria både då de tillhandahålls av en tandtekniker och av en tandläkare. Enligt den tolkningsrekommendation som mervärdesskattekommittén gav utifrån mervärdesskattedirektivet avses med tandproteser fasta tandproteser, inberäknat kronor, bryggor, implantat samt lösa tandproteser inklusive löständer. Tandteknisk utrustning, såsom bettskenor, anses emellertid inte vara tandproteser.

Högsta förvaltningsdomstolen har i år gett sitt beslut gällande skattefrihet för tandtekniska produkter (HFD 21.11.2018 T 5397). Beslutet gällde individuella bettskenor som tillverkas utifrån tandläkarens undersökningar och som tandläkaren beställer av tandteknikern och säljer vidare till kunden. Enligt högsta förvaltningsdomstolens beslut ansågs inte bettskenornas vårdande verkan grunda sig på de av tandläkaren tillhandahållna vårdåtgärderna. Patienten använde bettskenan frivilligt och bettskenans vårdande verkan grundade sig på användningen av den. Högsta förvaltningsdomstolen ansåg att bettskenor som, utöver grundläggande tandvård, används i vården av dysfunktioner i tuggorganet inte anses utgöra en sådan vara som vanligtvis förknippas med den vård som nämns i mervärdesskattelagen och som utövaren av vårdverksamheten skattefritt kan tillhandahålla i samband med vården. Bettskenor ansågs inte heller vara skattefria utifrån den skattefrihet som gäller tandproteser.

Finlands praxis, enligt vilken bettskenor som tillverkats som tandtekniska arbeten har ansetts vara skattebelagda, stämmer enligt vad som ovan nämns överens med unionsrättens tolkning av skattefrihet för tandtekniska arbeten och utrustningar. Den stämmer även överens med unionsrättens andra skattefriheter på hälso- och sjukvård och avsikterna med dessa.

Utifrån denna motivering anser regeringen att lagstiftningen om mervärdesskatt på bettskenor inte står i strid med unionsrätten. Skatten på dessa tandtekniska nyttigheter stämmer överens med unionsrättens skattefriheter som gäller hälso- och sjukvård.

Helsingfors 8.1.2019

Finansminister Petteri Orpo